

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De lege ueteri 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

DETERMI. SCHOL. PARIEN.

suis bullis pontifices prætendunt, aut ex ui hmōi bullarum
 pōtificiarum sanè intellectarum id habetur. Nam cum non
 in destructionem, sed in ædificationē data sit potestas eccle-
 siæ, non pro quauis causa, oēs quorumcūq; pœnarum debi-
 tores per hmōi indulgētias protinus à debito pœnarum en-
 piuntur, etiam si sint in charitate. Vnde nulli mortalium ce-
 tum, quantum per quasuis indulgētias Deo satisfaciat pro
 pœnis, quæ peccatis debentur. Neq; tñ si certus indulgen-
 tiarum ualor fidelibus ignoratur, eam ob rem contemere-
 de sunt indulgētias, quas probauerunt sacra cōcilia
 pontifices, atque uniuersalis ecclesiæ consuetudo
 Ideoq; prodesse illas haud dubie tenendum est, quandoquā
 dem per ipsas uberes uirtutum fructus, & magna satisfac-
 tionis emolumenta christianis pueniunt. Quare hæc pro-
 positio exemplum noxijs dubijs in fide uacillantū inepte
 proponens, offendiculū præbet indoctis & infirmis dubi-
 tandi circa ea, quæ certa fide tenenda sunt: in quibus non so-
 lum superfluum est dubitare, & dubitando disputare, sed
 etiam illicitū. Quod si qui super his dubitant, inō nouis scri-
 pturis ueniūt instruēdi, sed legitimis supplicijs debet usque
 adeo impia temeritas coerceri. Disputare nihilominus de
 his citra hæsitacionem ad maiorem elucidationē ueritatis,
 si modo per eos talis fiat disputatio, quibus ex officio inci-
 bit, nō est temerarium aut illicitum: quin potius pium &
 expediens: & parati sint iuxta scripturam tanquam pasto-
 res & doctores rationem reddere de ea, quæ in eis est, fide
 & spe: & eos, qui contradicant, arguere.

1. Petr. 3

Tit. 1

Titulus 9. De lege ueteri.

Propositio Erasmi prima.

Marci 1.

CVM lex terrorem incuteret potius quàm amorem, quia

supererat, nisi posteaquã per legem didicerant hoïes se peccatis obnoxios, nec potuisse ab his temperare: simulq; scientes Dei seueri uindictis iudicium neminẽ posse effugere, nisi ut trepidarent, horrerent, ac desperarent? Quis amare posset quem horret?

Censura.

Hęc propositio innuens hoïes ueteris legis nõ potuisse uitare peccata, et magis induci per legis cognitionẽ, ad desperationẽ quã ad amorẽ, est iniuria legi et legislatori deo. Tradidit. n. dñs legem non per quã perirent hoïes, sed iustificarentur, iuxta illud apostoli: Lex quidẽ sancta, & mada Roma. 2 tũ iustũ. Et illud Leui. Custodite leges meas atq; iudicia, q̃ Leui. 18 faciẽs homo uiuet in eis. Neq; n. Deus hoïem ad impossibile obligauit per legẽ mysticã, cum non possit esse iniustus.

Propositio eiusdem secunda. Marci 1.

Lex Moysi suis umbris, uictimis, ac terroribus facit hypocritas.

Censura.

Hęc propositio rursus legi Mosaicæ contumeliosa est, & ipsi Deo qui huiusmodi umbram, uictimas & cæremonias legis instituit: quæ ex sua institutione ad bonum inducebant & ueritatem figurabant nouæ legis.

Propositio eiusdem tertia. Roma. 6.

Lex cupiditates irritabat potius quàm coercebat.

Censura.

Hic non cõuenienter usus est scriptor officio Paraphraste. Quidẽ lex de se potius coercebat cupiditates quàm irritabat. Nõ. n. est data lex à Deo ad icitadũ hoïes in peccata, sed ad cohibẽdũ ab illis, alioqui nõ eẽt sancta neq; iusta.

Quarta eiusdem propositio. Matth. 5.

Præceptum illud habetur in lege præcipuum: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum.

DETERMI. SCHOL. PARISIEN.
Censura.

Hac propositione præceptum haberi in lege de odio inimici, falso asseritur, cum nullum tale præceptum in lege habetur. Vnde cū regula dilectionis amici & inimici ad mores pertineat, quod autem ad mores spectat, inuariatum manet in utraq; lege, constat scriptorē hunc non recte assignasse in hoc, discrimen legis noue à ueteri.

Quinta eiusdem propositio. Matth. 19.

Adolescens audierat Christum docentem præcepta legis Mosaicæ non esse satis ad consequendum regnum caelorum.

Censura.

Hec propositio temere asseritur, et in eo quod præcepta legis ueteris includētis præcepta decalogi non uis sufficisse ad cōsequendū regnum caelorum siue ad merendam uitā æternam, dictis Christi repugnat dicentis: Si uis ad uitam ingredi, serua mandata. Rursum legisperito recensenti utrumque de dilectione legis mandatum, respondit: Hoc fac et uiues.

Matt. 19

Matt. 22

Sexta propositio eiusdem. 1. Timoth. 1.

Syncera charitas si adsit, quod opus est legis præscriptis

Censura.

Hæc propositio quatenus prætereundum uidetur uiatoribus habentibus charitatem non esse necessaria aut utilia præcepta, ex erroneo intellectu illius loci scripturæ, iusto non est lex posita, desumpta accedit ad errorem Begardorum. Neque certe per uerba illa Apostolus necessitatem secludit præceptorum, sed excellentiam indicat perfectorum: qui non timore pœnæ, sed uirtutis amore bene operantur.

Septima propositio eiusdem. Galat. 4.
Verbosissima lex est.

Octava propositio eiusdem ibidem.

Iudei pro tēpore crassa religione uel superstitione magis cohibentur. Censura.

Irreuerentia in his duabus propositionibus Paraphrastes loquitur de lege à Deo instituta, modo uocans eam uerbosissimam, modo crassam religionem uel superstitionem: cum tamen teste scriptura ipsa esset ante Christi aduentum Deut. 4 sapientia Iudeorum coram omnibus populis. Et Sapiens, Prouer. 13 uerbum Dei & legem sapientis dicit esse fontem uitæ.

Titulus 10. De authoribus librorum noui testamenti.

Propositio Erasmi prima in Elencho.

Non statim dubius est in fide, qui de authore libri dubitat. Censura.

Hec propositio temerarie & erronee asseritur, loquendo ut scriptor loquitur de dubio authorū sacrorum librorum noui testamenti ab ecclesia sub noīe talium authorum receptorum. Cuiusmodi sunt authores quatuor librorū euāgeliorum: septem epistolarum canonicarum: quatuordecim epistolarum Pau. Actū. apostolorum & Apoca. Nam cum Deus uiros illos sanctos, organa sua cōstituerit in editione talium librorū, honori eorum detrahit, quisquis ab hmōi libris noīa eorum aufert, uel in dubium uertit: nec nō et à frequenti abducit & fructuosa eorundem lectōne. Præterea quāuis de authoribus aliquorum hmōi librorum à nonnullis sit dubitatum, nihilominus postquā ecclesia sub noīe talium authorum suo usu uniuersali illos recepit, & sua probauit definitione, iam non fas est christiano de illis dubitare aut in dubium reuocare.

Tertia eiusdem propositio, cuius prior pars continetur